

Aduertencias para

esset sibi contrarius: cum in fine dicat, eos
qui habent priuilegium excusari [vt ostendit
est,] Sed debent verba intelligi quantum
ad penam ibi appositam, vt sit sensus. Quod
etiam si Religiosi habeant exemptionem, aut
priuilegium: q̄ non possint excommunicari.
si predicta Sacramenta eis interdicta mi-
nistrent, incident in penam ibi positam: &
quo ad hoc fit revocatione exceptionis; & pri-
uilegij, per Clementem. Iea q̄ si Religiosi
habebant ante hanc exemptionem [ea non
obstante] in Canonem incidebant, qui Sacra-
menta predicta ministrarent. Si tamen esset
priuilegium de eis administrandis, poterat
vti priuilegio, quia in hoc non est facta re-
vocatione. Hanc intelligentiam tenet & sequi-
tur Glossa, dictę Clemētine, ver, Suffragāte,
quando ait. Quin scilicet, penam incurrāt,
& denuncientur [vt dicitur est] priuilegia
enim super his concessa tollere non intēdit.
Hæc glossa. Et ut clarius pateat hic sensus, cō-
sideranda sunt verba posita in margine ad
dictam Clementinam, super illa verba Cle-
mentinę, ibi. Ex communicatos faciant pu-
blicè nunciari. Colligit enim ex his Glossa
marginalis. Ergo ad instantiam promotoris,

vel